

AD DELLIIUM

Carminum, liber II.

Aequam memento rebus in arduis
Servare mentem, non secus in bonis
Ab insolenti temperatam
Laetitia, moriture Dellî ;
Seu moestus omni tempore vixeris,
Seu te in remoto gramine per dies
Festos reclinatum bearis
Interiore nota Falerni.
Quo pinus ingens albaque populus,
Umbram hospitem consociare amant
Ramis, et obliquo laborat
Lympha fugax trepidare rivo,
Huc vina, et unguenta, et nimium brevis
Flores amoenos ferre jube rosae,
Dum res, et aetas, et Sororum
Fila trium patiuntur atra.
Cedes coemtis saltibus, et domo,
Villaque, flavus quam Tiberis lavit,
Cedes ; et exstructis in altum
Divitiis potietur heres.
Divesne prisco natus ab Inacho
Nil interest, an pauper et infima
De gente, sub divo moreris,
Victima nil miserantis Orci.
Omnes eodem cogimur : omnium
Versatur urnâ, serius, ocius
Sors exitura, et nos in aeternum
Exilium impositura cymbae.
